

Abstrakt

Tato dizertace se věnuje cirkulaci poezie afroamerických levicových autorů na počátku studené války, zejména mezi Spojenými státy americkými a Československem. Práce používá transnacionální přístupy i přístupy, jež zohledňují celistvé vidění světové literatury, zároveň ale upozorňuje i na jejich nedostatky, zejména při analýze kulturní produkce během studené války. Osu dizertace tvoří příběh Abrahama Chapmana, amerického komunisty, který žil v Praze v padesátých letech dvacátého století.

K mapování Chapmanových cest je zde používán koncept světové republiky levicové literatury. První kapitola se věnuje mechanismům tohoto prostoru a také roli Prahy v něm. Přibližuje také kulturní vztahy mezi Československem a afroamerickou komunitou. Druhá kapitola je věnována střetu mezi Chapmanem a československými zprostředkovateli americké kultury, jako byli Josef Škvorecký, Lubomír Dorůžka nebo Jan Zábřana, věnuje se zejména neshodám ohledně rámování afroamerické poezie. Během svého pobytu v Československu sestavil Chapman antologii *Černošská poezie: světová antologie* (1958), jež je ve třetí kapitole této práce srovnávána s antologií *Black Voices*, kterou Chapman uspořádal o deset let později po svém návratu do USA. Toto srovnání je zaměřeno zejména na afroamerické básnířky v obou antologiích. Rozdíly mezi Chapmanovými antologiemi pak mezi nimi pak nejen ilustrují měnící se diskurzy o konceptu rasy i o afroamerické literatuře, stejně jako komplexní mezinárodní historii hnutí za občanská práva, ale také odhalují autory, texty a spojení, které v historiích studené války zatím chyběly.